

» Айтайын дегенім...

Бұл күз мен үшін ерекше болды. М.Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан зерттеу университетінің математика кафедрасының аға оқытушысы болып қызмет етемін. Күнделікті өмірім әдеттегідей бір қалыппен өтеді: дәрістер, практикалық сабақтар, студенттердің білімін бағалау, әдістемелік және ғылыми жұмыстар. Бірнеше ғылыми жарияланымдарым бар. Студенттерім республикалық ғылыми-зерттеу конкурстарында жүлделі орындарға ие болып жүр.

Алайда, биылғы күзде өзіме жаңа мақсат қойдым – үйреншікті кәсіби шеңберден шығып, нәтижесі қалай болары белгісіздеу бағытқа бет бұрдым.

Алғашқы мақсат – биылғы Президенттік жастар кадрлық резервіне қатысу болды. Бұл жолды мен атақ немесе мансап үшін емес, өзімді сынау мақсатында таңдадым. Сандық және мәтіндік ақпаратпен жұмыс, ситуациялық тапсырмалар, тестілер, эссе жазу – бәрі де қарқынды әрі жауапты кезеңдер еді.

Ассессмент орталығына өткенім туралы хабарлама алған сәтте оның нақты мазмұнын толық білмесем де, Астанаға барып, елдің әр өңірінен жиналған

мықты замандастарыммен бір ортада болдым. Олардың ой-пікірлерін тыңдап, өз орнымды сезіндім. Ақтық сынға өтпесем де, ең бастысы, математика пәнінің оқытушысы да көшбасшы бола алатынына көзім жетті.

Одан кейін «Дарын» жастар мемлекеттік сыйлығына, сондай-ақ «Тәуелсіздік ұрпақтары – 2025» гранттық конкурсына қатыстым. Иә, жеңіс бұл жолы да бұйырмады. Бірақ, мен бір маңызды нәрсені түсіндім, табысты тек марапатпен өлшеуге болмайды. Әр конкурс – бұл ең алдымен тәжірибе, өзін-өзі тану, жаңа адамдармен байланыс орнату. Сол адамдардың қолдауы мен шабыт беруі кейде жүлдеден де қымбат.

Әр жаңа бастама – математикадағы күрделі есеп секілді, шешімі бірден табылмауы мүмкін, бірақ талпынып, мәселеге басқа қырынан қарасаң, жауап міндетті түрде табылады.

Күздің ең жарқын сәттерінің бірі – Shakhmardan Yessenov Foundation ұйымдастырған Yessenov Launch Pad – 2025 жобасына қатысуым болды. Мен екінші кезеңге дейін өттім, ал, бұл оңай болған жоқ. Әңгімелесу барысында жас қатысушылардың тың идеялары мен ізденістерін көріп, сол ортада өз ойларыммен бөлісу мен үшін үлкен тәжірибе болды. Нәтижесінде грант иегері атанып, 600 000 теңге қаржыға ие болдым.

Кейде жұмыстан шаршап келе жатып «неге қайта-қайта өтініш беріп, мотивациялық хат жазып, нәтижені күтемін?» деп өзіме-өзім сұрақ қоямын.

Өйткені, мен дамуды қалаймын.

Мен студенттеріме математика тек логикалық ойлау емес, сонымен бірге төзімділік пен табандылық мектебі екенін де түсіндіргім келеді. «Болмады» деген сөз – үкім емес, аралық нәтиже ғана екенін дәлелдегім келеді.

«Кез келген есептің шешімі маңызды, бірақ оған अपарар жол – одан да маңыздырақ» дегенді жиі айтамын. Қазір мен жаңа сынақтарға дайындалып жүрмін. Атап айтқанда, 2026-2028 жылдарға арналған «Жас ғалым» гранттық қаржыландыру конкурсына қатысып жатырмын.

Бұл күз мен үшін кейінгі жылдардағы ең қызықты әрі мазмұнды кезең болды. Мен әлі де студенттеріммен теңдеулер шешіп, әдістемелік құралдар дайындап, жаңа зерттеулермен айналысамын. Оларға қателіктен қорықпауды үйретемін. Себебі, дәл сол қателіктер – нағыз өзгерістерге бастайтын жол.

Телжан МЫРЗАБЕКОВ,
М.Әуезов атындағы
Оңтүстік Қазақстан зерттеу
университеті математика
кафедрасының аға оқытушысы.